

תת"ע 8913/08/17 - מדינת ישראל נגד י.יופה מהנדסים ובונים בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8913-08-17 מדינת ישראל נ' י.יופה מהנדסים ובונים בע"מ
תיק חיצוני: 90507909761

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	י.יופה מהנדסים ובונים בע"מ

גזר - דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירה בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות התעבורה (חציית צומת כאשר בכיוון נסיעת הרכב דולק אור אדום ברמזור).

בעל השליטה בנאשמת שהיא חברה מסחרית, הצהיר בבית המשפט כי כל נסיונותיו לאתר את זהות הנהג ברכב לא צלחו, ולכן הנאשמת היא אשר תיקח אחריות מלאה ביחס לעבירה אשר בוצעה.

ב"כ המדינה עתר לקנס הגבוה פי 10 מהקנס הקבוע בחוק לצד העבירה אשר בוצעה.

אין חולק כי ביחס לנהג המבצע עבירה מסוג זה (נהג שאינו חברה מסחרית), נקבע בחוק רף קנס בסך של 1500 ₪ המאפשר לאותו הנהג ברירת משפט (כלומר תשלום הקנס חלף הליך משפטי).

למען האמת, לא הצלחתי להבין מטיעוני התביעה מניין נלקח סכום הקנס המבוקש על ידה, זאת כאשר החוק קובע קנס הגבוה פי 4 מגובה ברירת המשפט כאשר הנאשמת היא חברה מסחרית.

בהתאם לתיקון 87 של פקודת התעבורה משנת 2008, קבע המחוקק בסעיף 30(ג) של פקודת התעבורה כי כאשר בתאגיד עסקי, יהיה שיעור הקנס במקרה של עבירת קנס **פי ארבע מהשיעור שנקבע לאותה העבירה**. כך נקבע מפורשות בחוק.

קיים פער בלתי סביר בין עתירת המדינה לקנס בגובה של 15000 ₪ ובין קביעת המחוקק ביחס לקנס הראוי כאשר הנאשמת היא תאגיד.

ומן הכלל אל הפרט:

הנאשמת בתיק זה היא תאגיד (חברה מסחרית)

העבירה שבוצעה (עת בוצעה) אפשרה ברירת משפט עם קנס בגובה של ₪1500.

בקשת הנאשמת להישפט הייתה כדי לנסות ולאתר את הנהג שביצע העבירה. משלא צלחה במשימת האיתור, לקחה הנאשמת אחריות מלאה ללא כל ניהול הוכחות וללא כל תירוץ.

בנסיבות אלה חל החוק המחייב במצב של הרשעה גזירת קנס השווה לפי ארבע מברירת המשפט המקורית.

במקרה זה, גובה הקנס הקבוע בחוק עומד על 6000 ₪ ולא על 15000 ₪ כפי שטען בפני התובע.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את הענישה הבאה:

1. קנס בסך של 6000 ₪ אותו תשלם הנאשמת תוך 120 יום מהיום.

שובר קנס יישלח לכתובת הנאשמת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.